

я звідси вже йшов би –  
робити тут нічого  
дивитись на все це і тоскно і болісно  
хоча не бракує ні щастя ні відчаю  
і в нормі баланс між безволлям і волею

я звідси вже йшов би –  
готовий до виходу у будь-яку мить  
без речей і посвідчень  
та в силі диктат примусового дихання  
і гойдалка вічна між щастям і відчаєм

життя – незнищенна дурна безконечність  
а смерть – і брудна і невміла наймичка  
я з ними двома задовбався вже – чесно!  
я з ними вже тут натворив стільки зайвого!

я звідси вже йшов би  
бо час припиняти  
страшненький цей сон  
генетичну цю казку..  
тут кажуть ще буде якесь афтепаті  
та це вже без мене  
будь ласка  
будь ласка